Lietas Nr. C68350217
Lietas arhīva Nr. C-3502-17/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2017.gada 31.jūlijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas
tiesnese O.Blūmfelde,
ar tiesas sēžu sekretāru A.Vītoliņu,
piedaloties prasītājam /pers. A/, atbildētāja AS „Swedbank" pārstāvim /pers. B/
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasību pret AS „Swedbank" par paziņojuma, hipotēkas līguma un galvojuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu,

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2017.gada 23.februārī Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemts /pers. A/ (turpmāk – prasītājs) prasības pieteikums pret AS „Swedbank" (turpmāk - atbildētājs) par paziņojuma un galvojuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, 2007.gada 16.februārī /pers. C/ un atbildētājs noslēdza Aizdevuma līgumu NR.07-019161-PK. 2007.gada 16.februārī prasītājs un atbildētājs noslēdza netaisnīgu Galvojuma līgumu Nr.07-019161-PK/3. 2017.gada 3.februārī pieteicējs saņēma no atbildētāja nepamatotu Paziņojumu Nr.A08.04- 17.3/SWBL-1367, parakstītu Rīgā, 2017.gada 31.janvārī, kurā atbildētājs paziņoja par aizdevuma līguma NR.07-019161-PK izbeigšanu, pieprasot pirms termiņa nekavējoties atmaksāt visu, saskaņā ar aizdevuma līguma saņemto un neapmaksāto summu 95 916,94 *euro* apmērā, kā arī prettiesiski prasot procentus un līgumsodu tādā apmērā, kādu tie sastāda uz naudas līdzekļu atmaksas dienu, kas ir pretrunā ar Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 30.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-644/2013.

Galvojuma līgums noslēgts pretēji Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām, tas netika apspriests un prasītājam nebija iespēju nekādi ietekmēt līguma noteikumus.

[1.2] Prasībā lūgts atzīt par spēkā neesošu 2017.gada 3.februāra paziņojumu NR.A08.04- 17.3/SWBL-1367, galvojuma līgumu Nr.07-019161-PK/3 un hipotēkas līgumu.

[2] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 3.marta lēmumu daļēji apmierināts /pers. A/ pieteikums par daļēju atbrīvošanu no valsts nodevas samaksas un prasības pieteikums atstāts bez virzības lēmumā norādīto trūkumu novēršanai.

2017.gada 23.martā lēmumā norādītie trūkumi novērsti, prasības pieteikums pieņemts, un 2017.gada 27.martā ierosināta lieta.

[3] 2017.gada 27.aprīlī tiesā saņemti atbildētāja AS „Swedbank" paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasītājs tiesiskajās attiecībās ar banku ir galvinieks un ieķīlātājs, nevis aizņēmējs. Prasītājs nav 2007.gada 16.februāra Aizdevuma līguma Nr.07-019161-PK, kas noslēgts starp banku kā aizdevēju un /pers. C/ kā aizņēmēju, puse, līdz ar to prasītājam nav prasības tiesības apstrīdēt 2017.gada 31.jūlija bankas Paziņojumu par aizdevuma līguma saistību izpildi pirms termiņa Nr.A08.04-173-SSVVBL-1367.

Banka no aizdevuma līguma ir atkāpusies sakarā ar aizņēmēja pieļauto saistību neizpildi. Šāda atkāpšanās tiesība atbilst Civillikuma 1589.pantam un Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām. Vienlaikus 2017.gada 31.janvāra paziņojumā par atkāpšanos no aizdevuma līguma ir ietverts brīdinājums prasītājam kā galviniekam un ieķīlātājam, ka saistību neizpildes gadījumā banka pieprasīs saistību piespiedu izpildi tiesas ceļā.

Atbildētājs uzsver, ka prasītājs saskaņā ar 2007.gada 16.februārī noslēgto Galvojuma līgumu Nr.07-019161-PK/3, ir uzņēmies galvojuma saistību kā pats parādnieks atbildēt par aizņēmēja /pers. C/ aizdevuma līguma saistību neizpildi.

Atbildētājs uzskata par nepamatotu prasītāja apgalvojumu, ka prasītājs slēdzot Galvojuma līgumu, viņš nav iepazīstināts ar aizdevuma līguma noteikumiem.

Galvinieka pienākums atbildēt kreditoram izriet nepastarpināti no galvojuma līguma - galvojot par parādnieka saistībām, galvinieks uzņemas risku atbildēt kreditoram par parādnieka saistībām arī tad, ja pēdējais nonāktu finansiālās grūtībās *(sk.Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 27.04.2011. spriedumu lietā Nr. SKC-86/2011)*. Kad kāds dod piekrišanu, tad viņš ar kreditoru slēdz galvojuma līgumu tieši un patstāvīgi. Kā norādījis V.Bukovskis, galvenajam parādniekam ne tikai nav nepieciešams piedalīties galvojuma nodibināšanā, bet arī par to vispār zināt (Torgāns *K. Saistību tiesības, 1.daļa. Mācību grāmata. -Rīga: TNA, 2006, 92.lpp.)*.

Prasība nav pamatota ne ar vienu no darījuma apstrīdēšanas vispārējiem pamatiem.

Prasības izklāsts liecina, ka prasītājs Galvojuma līguma slēgšanas brīdī bija apveltīts ar tiesībspēju un rīcībspēju, apzinājās un saprata darījuma būtību un saturu, kā arī tā noslēgšanas sekas. Atbildētāja ieskatā prasītājs prasībā nav pierādījis savu svarīgu maldību, pret viņu pielietotu viltu vai spaidus, kā arī nav pierādīti Civillikuma 1415. un 1438.pantā norādītie darījuma atcelšanas pamati.

Prasītāja prasība balstīta uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām par prasītāja ieskatā netaisnīgiem galvojuma līguma noteikumiem, taču netaisnīgu līguma noteikumu esamība nav patstāvīgs pamats līguma atzīšanai par spēkā neesošu, bet gan atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta 11.daļai tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Prasītājs galvojuma līgumu ir parakstījis bez ierunām, acīmredzami atzīstot galvojuma līguma noteikumus sev par pieņemamiem. Prasītājs nav vērsies pie bankas ar lūgumu mainīt, izslēgt vai izteikt citā redakcijā noslēgtā līguma punktus.

Nav pamatota prasītāja atsaukšanās uz līguma noteikumu neapspriešanu, jo neapspriests līguma noteikums prejudiciāli nevar tikt atzīts par netaisnīgu. Galvojuma līgumā pielīgtās bankas tiesības debetēt prasītāja kontu aizņēmēja saistību neizpildes gadījumā atbilst galvojuma mērķim un Finanšu nodrošinājuma likumam.

[4] 2017.gada 20.aprīlī tiesā saņemts /pers. A/ pieteikums par prasības nodrošināšanu. Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesneses 2017.gada 25.aprīļa lēmumu pieteikums par prasības nodrošināšanu noraidīts, norādot, ka prasība pirmšķietami nav pamatota, un no pieteikumiem pievienotajiem

dokumentiem nav secināms, ka būtu uzsākta nolēmuma izpilde.

[5] 2017.gada 10.maijā Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemts /pers. A/ pieteikums par prasības nodrošināšanu, lūdzot piemērot prasības nodrošinājuma līdzekli – izpildu darbību atlikšana. Kā arī pieteicējs, ievērojot viņa mantisko stāvokli, lūdz atbrīvot viņu daļēji no valsts nodevas samaksas par pieteikuma par prasības nodrošinājums iesniegšanu, nosakot valsts nodevu tās samaksātajā apmērā, t.i., 71,14 *euro* apmērā. Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesneses 2017.gada 15.maija lēmumu pieteikums par prasības pieteikumu noraidīts, norādot, ka prasībā norādītie apstākļi nerada pamatu uzskatīt, ka prasības apmierināšanas iespējamība šajā daļā ir lielāka par prasības noraidīšanas iespējamību, jo, kā norādīts prasības pieteikumā, pieteicējs apšauba AS „Swedbank" tiesības vērsties tiesā ar prasījumu par nekustamā īpašuma pārdošanu izsolē tiesas ceļā par brīvu cenu, kā arī AS „Swedbank" izsoles noteikto sākumcenu.

[6] 2017.gada 21.jūnijā Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemts /pers. A/ prasības pieteikuma precizējums, lūdzot atzīt par spēkā neesošu Hipotēkas līgumu Nr.07-019161-PK/1.

[7] **Tiesas sēdē** prasītājs /pers. A/ uzturēja prasību un lūdza to apmierināt, pamatojoties uz prasības pieteikumā un tā papildinājumos izklāstītiem apstākļiem.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ prasību neatzina un lūdza to noraidīt kā nepamatotu.

M o t īv u da ļ a

[8] Tiesa, novērtējusi lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir nepamatota un noraidāma turpmāk norādītu apsvērumu dēļ.

[9] Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļā noteikts, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

[10] Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

[10.1] Lietā nav strīda, ka 2007.gada 16.februārī parādnieks /pers. C/ un atbildētājs noslēdza Aizdevuma līgumu NR.07-019161-PK. Saskaņā ar 2007.gada 16.februārī noslēgto Hipotēkas līgumu NR.07-019161-PK/1 saistības izpildes nodrošināšanai parādnieks un prasītājs ieķīlājuši strīdus nekustamo īpašumu - /adrese/ (lietas 255.lapa). 2007.gada 16.februārī prasītājs un atbildētājs noslēdza Galvojuma līgumu Nr.07-019161-PK/3. Prasītājs nav apstrīdējis parakstu īstumu hipotēkas un galvojuma līgumā.

[10.2] Saskaņā ar Civillikuma 1425.pantu katra saistība jāizpilda pilnā apmērā un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1512.pantu, pie katra saistību līguma būtības pieder savstarpējs apsolījums un tā pieņemšana no abām pusēm divpusējos līgumos.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildījuma grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

[10.3] No pušu paskaidrojumiem un lietā iesniegtajiem pierādījumiem secināms, ka pušu starpā nav strīda par to, ka parādnieks ir pielaidis maksājumu kavējumu un parāds nav samaksāts arī tiesvedības laikā.

[10.4] Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punkts paredz, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

[10.5] Civillikuma 1590.pantā noteikts, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

[10.6] Saskaņā ar Civillikuma 1589.pantu vienpusēja atkāpšanās no līguma pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

[10.7] Atbilstoši Civillikuma 1753.pantam ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.pants) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Savukārt Civillikuma 1946.panta pirmā daļa noteic, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

[10.7.1] Tiesa atzīst, ka vienpusēji atkāpjoties no Aizdevuma līguma pirms galīgā aizdevuma samaksas termiņa iestāšanās un pieprasot nekavējoties atmaksāt aizdevuma pamatsummu, izbeidzas arī atbildētāja naudas summas lietošanas atvēlējums parādniekam. Tādējādi atbildētājam ir tiesības uz tiem līgumiskajiem procentiem, kuru maksāšanas pienākums bija radies pirms galvenās saistības vienpusējas izbeigšanas. Pēc saistību izbeigšanas prasītājai ir tiesības uz nokavējuma procentiem.

[10.8] Atbildētājs 2017.gada 31.janvārī nosūtījis parādniekam un prasītājam ierakstītos sūtījumos pirmstermiņa samaksas pieprasījumu un pirmstiesas brīdinājumu, informējot, ka aizdevuma daļas maksājumi tiek kavēti no 2016.gada 28.oktobra, pieprasot nekavējoties samaksāt aizdevumu un ar to saistītos blakus maksājumus. Paziņojumā norādīts, ka no Līguma izrietošās saistības ir aizdevuma pamatsumma 95 916,94 *euro*, procenti par kredīta izmantošanu un līgumsods, kas ir atbildētāja vienpusējas atkāpšanās no aizdevuma līguma pamats. Tāpat paziņojumā norādīts, ka prasījumu nodrošināšanai ar prasītāju 2007.gada 16.februārī noslēgts hipotēkas līgums un galvojuma līgums (lietas 12.lapa).

Paziņojumā atbildētājs brīdinājis visus adresātus, ka saistību nekavējošas neizpildes gadījumā atbildētājs saistību piespiedu izpildei vērsīsies tiesā, tajā skaitā, iesniegs pieteikumu par strīdus nekustamā īpašuma labprātīgu pārdošanu izsoles ceļā.

[10.9] Lietā nav strīda, ka ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmumu lietā Nr. 3-12/0107/25 apmierināts atbildētāja pieteikums par prasītājam piederošās ½ domājamās daļas strīdus nekustamā īpašuma labprātīgu pārdošanu izsolē tiesas ceļā (lietas 166.lapa).

[10.10] Prasītāja vienpusēja atkāpšanās no līguma sakarā ar aizņēmēja saistību nepildīšanu ir atbilstoša aizdevēja riskam neatgūt aizdoto kredītu, tā atbilst vispārējai kreditēšanas praksei, Civillikuma 1589.pantam un arī Patērētāju tiesību aizsardzības likumam (*sk.Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2009.gada 26.augusta lēmums lietā Nr.SPC-76*).

Tiesa ir konstatējusi, ka parādnieks pieļāvis Kredīta līguma būtiskus pārkāpumus un atbildētājam bija tiesības pieprasīt aizdevuma pirmstermiņa atmaksu.

[10.11] No prasības pieteikuma un sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka prasītājs uzskata atbildētāja atkāpšanos no aizdevuma līguma par prettiesisku.

Tiesa secina, ka minētajā paziņojumā skaidri norādīti atbildētāja konstatētie fakti un no tiem izrietošas sekas, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka prasītājs nebūtu informēts par atbildētāja nodomu vērsties tiesā. Turklāt kā to pamatoti norādīja atbildētāja pārstāvis, prasītājs nav 2007.gada 16.februāra Aizdevuma līguma Nr.07-019161-PK, kas noslēgts starp banku kā aizdevēju un /pers. C/ kā aizņēmēju, dalībnieks, tādējādi prasītājam nav prasījuma tiesības apstrīdēt 2017.gada 31.janvāra bankas Paziņojumu par aizdevuma līguma saistību izpildi pirms termiņa Nr.A08.04-173-SSVVBL-

1367.

[11] Prasības pieteikumā lūgts atzīt par spēkā neesošu hipotēkas līgumu, jo to sastādījis atbildētājs un tajā nav konstatējama prasītāja brīvās gribas izpausme.

[11.1] Civillikuma 1934.pants noteic, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civillikuma 1278.pantu, ķīlas tiesība ir tāda tiesība uz svešu lietu, uz kuras pamata šī lieta nodrošina kreditoram viņa prasījumu tādā kārtā, ka viņš var no tās dabūt prasījuma samaksu. Šīs tiesību normas izpratnē ķīlas tiesība ļauj ķīlas ņēmējam izmantot ieķīlāto lietu kā parāda saistības nodrošinājumu tādējādi, ka kreditors var dabūt parāda samaksu no pašas ieķīlātās lietas vai arī no tās pārdošanā saņemtās naudas.

[11.2] Ķīlas tiesība nodibināta līgumā uz brīvprātības principa pamata, šī vienošanās ir par pamatu tam, ka tiesai primāri jāpārliecinās, vai ķīlas devējs ir piešķīris kreditoram tiesības pārdot ieķīlāto lietu *(sk.Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 30.septembra spriedums lietā Nr SKC-0153/2014).*

[11.3] Tiesa konstatējusi, ka saskaņā ar hipotēkas līguma 6.3. punktu, puses (prasītājs kā ieķīlātājs un atbildētājs kā ķīlas ņēmējs), ir vienojušies, ka ķīlas ņēmējam ir tiesības pārdot ķīlas priekšmetu (strīdus nekustamo īpašumu) par brīvu cenu, ja galvenā līguma (aizdevuma līguma) noteikumu neizpilde vai nepienācīga izpilde no parādnieka puses dod ķīlas ņēmējam tiesības vienpusēji atkāpties no galvenā līguma un pieprasīt parādniekam galvenā līguma saistību izpildi pirms termiņa. Parādnieka saistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes faktu konstatē ķīlas ņēmējs un ierakstītā vēstulē par to un par piedziņas vēršanu uz ķīlas priekšmetu vai bezstrīdus piespiedu izpildes pieteikuma iesniegšanu brīdina ieķīlātāju.

[11.4] Tiesa secina, ka prasītājs, parakstot hipotēkas līgumu, ir piekritis minētajam līguma noteikumam, kura piemērošana bijusi aprobežota ar nosacījumu- ja aizdevuma līguma noteikumu neizpilde vai nepienācīga izpilde no parādnieka puses dod ķīlas ņēmējam tiesības vienpusēji atkāpties no galvenā līguma un pieprasīt parādniekam galvenā līguma saistību izpildi pirms termiņa. Savukārt par aizdevuma saistības neizpildi lietā nav strīda.

[12] Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piektajai daļai, līguma noteikums vienmēr ir uzskatāms par savstarpēji neapspriestu, ja līgums sastādīts iepriekš un patērētājam līdz ar to nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus. Minētā panta sestā daļa noteic, ka gadījumā, ja ir apspriesti līguma atsevišķi noteikumi vai atsevišķu noteikumu attiecīgi aspekti, tad nevar uzskatīt, ka savstarpēji apspriesti ir arī pārējie līguma noteikumi.

Tiesa secina, ka no līgumu brīvības principa, kas ir privātautonomijas izpausme, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma jēgas un mērķa, neapspriests līguma noteikums prejudiciāli nevar tikt atzīts par netaisnīgu.

[12.1] Lai neapspriestu līguma noteikumu atzītu par netaisnīgu, ir nodibināms kāds no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešajā daļā norādītajiem pamatiem, kas rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam *(sk.Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 30.septembra spriedums lietā Nr.SKC-149/2015; 2016.gada 18.maija spriedums lietā Nr.SKC-225/2016; 2016.gada 14.septembra spriedums lietā Nr.SKC-116/2016).*

[12.2] Atbilstoši Civillikuma 3.panta pirmajam teikumam, katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies.

[12.3] Tiesa atzīst, ka apstrīdētā hipotēkas līguma punkti nesatur noteikumus, kas atbilstu Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā hipotēkas līguma noslēgšanas laikā) nosauktajiem gadījumiem vai būtu pretēji minētā likuma 5.pantā nostiprinātajam līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principam.

[13] Prasītājs lūdz atzīt par spēkā neesošu Galvojuma līgumu Nr.07-019161-PK/3.

[13.1] Civillikuma 1692.pantā noteikts, ka galvojums ir līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas saistību, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda.

Tādējādi galvojums ir galvinieka uzņemta saistība, kas nodrošina galvenās saistības izpildīšanu.

Galvinieks atbild ne vien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesu izdevumiem (Civillikuma 1698.pants).

[13.2] 2007.gada 16.februārī starp atbildētāju AS Hansabanka un prasītāju tika noslēgts Galvojuma līgums Nr.07-019161-PK/3. Ar šo līgumu (Līguma 6.punkts) prasītājs uzņēmās pienākumu kā pats parādnieks atbildēt par parādnieka /pers. C/ saistību izpildi pret atbildētāju, kas izriet no Kredīta līguma un atteicās no tiesībām prasīt, lai banka ar piedziņu vispirms griežas pie parādnieka (lietas 13.lapa).

[13.3] Civillikuma 1431.pants noteic, ka akta parakstīšana, vienalga, vai tas attiecas uz pašu parakstītāju vai trešo personu, uzskatāma par piekrišanu šim aktam, ja tā saturs parakstītājam bijis zināms un ja viņam tajā tiesiskā darījumā, uz kuru akts attiecas, ir personīga interese un ierunas tiesības.

Tiesību doktrīnā, atklājot minētās normas būtību, pausts viedoklis, ka piekrišana ir kāda fakta vai priekšlikuma pozitīva vērtējuma izpausme, kas var būt gan darījuma veidošanas sastāvdaļa (akcepts), gan kāda stāvokļa, fakta, arī pārkāpuma apliecinājums (..) (*sk.Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. (1401.-2400.pants). Sagatavojis autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. - Rīga: 1998, 40.lp.*).

Savukārt tas, kurš izteic savu piekrišanu Civillikuma 1432.panta izpratnē, ir pieņēmis darbību ar visām tās tiesiskām sekām un nevar vairs vēlāk savu piekrišanu ierobežot.

Tātad atzīstams, ka aktā, kurā bez ierunām fiksēti kādi juridiski nozīmīgi fakti, parakstīšanu nav pamats aplūkot kā parastu formalitāti, jeb darbību, kas nekādas tiesiskas sekas nerada. Gluži otrādi, ar darījuma parakstīšanu tiek nodibināta prezumpcija, ka darījuma dalībnieks no brīvas gribas ir izteicis piekrišanu dokumentā atspoguļotajam darījuma saturam (*sk.Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 31.oktobra sprieduma lietā Nr. SKC - 53/2016 12.3.punkts*).

Ievērojot minēto, tiesa uzskata, ka ar galvojuma līgumu lietā ir nepārprotami pierādīts, ka prasītājs ir uzņēmies pienākumu atbildēt par 2007.gada 16.februārī noslēgtā Aizdevuma līguma saistībām un visiem tā grozījumiem, saskaņā ar kuru banka aizdevusi /pers. C/ 128 000 *euro*, un visiem kreditora blakus prasījumiem.

[14] Tiesa, novērtējusi lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar pušu un to pārstāvju tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, kā arī ievērojot iepriekš izdarītos secinājumus par paziņojuma par atkāpšanos no līguma tiesiskumu un to, ka apstrīdētie Hipotēkas un Galvojuma līgumi nav uzskatāmi par netaisnīgiem, tiesa nonāk pie secinājuma, ka lietā nepastāv pamats paziņojuma un minēto līgumu atzīšanai par spēkā neesošiem, tādēļ prasība kā nepamatota ir noraidāma.

[15] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, ja prasību noraida, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

[25] Ievērojot to, ka prasītājs, iesniedzot prasību tiesā, ir samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,95 *euro*, bet ar tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi ir 4,76 *euro* (lietas 2.lapa), tie valsts ienākumos nav piedzenami.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 190., 195., 204.[1]panta, tiesa

n o s p r i e d a

prasību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums 2017.gada 28.augustā.

Tiesnese O.Blūmfelde